

men det vilde være en fuldstændig naturlig Tanke, at man til en saadan Jærnbaneplan stiftede et Vaan, saa at ogsaa kommende Tider kunde komme til at betale for, hvad de komme til at nyde godt af, jeg indskrænker denne min Bemærkning paa egen Haand dertil.

Til den ærede Ordfører skal jeg kun anføre, at jeg bestrider en Paastand af ham, som gaar ud paa, at den lokale Trafik vilde blive den beherskende paa den omhandlede Jærnbane, Slagelse—Bærsløv. Jeg tror, det maa skrive sig fra et vist Ukendskab til de lokale Forhold, naar den ærede Ordfører har kunnet fremsætte den Paastand, for jeg bestrider, at Sagen, set ganske almindelig, kan give Anledning til den Udlægning. Teknisk set er der ingen Ting, som begrunder, at denne skulde blive i særlig Forstand en lokal Bane; den er aldeles overvejende en Transitbane.

Til det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn (Knudsen) skal jeg tillade mig at gøre en Realitetsbemærkning, da den ærede Ordfører ikke vilde indlade sig paa Realiteten af de Spørgsmaal, der ere opstillede i den ny foreslaaede § 8. Jeg vil bede om fuld Frihed paa dette, som paa ethvert andet Forretningsomraade, og jeg vil sige, at Udlægningen af det Forslag og Tendensen i det lyser tydelig ud af de sidste to Vinier i Forslaget, naar man kan gaa over til at foreslaa en Minimal løn for Arbejde paa Landet, som ikke nogen Sinde har eksisteret i et tilsvarende Arbejde. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Formanden: Det ærede Medlem kom jo i Slutningen af sit Foredrag ind paa Emner, der virkelig høre Forhandlingen til efter Forretningsordenen, nemlig Lovforslagets § 7 og de stillede Vædringsforslag, men i øvrigt kan jeg ikke nægte, at det ærede Medlem havde Ret, naar han i Begyndelsen antydede, at han vist vilde komme til at holde et Foredrag, som ikke var hjemlet ved Forretningsordenen. Denne kræver jo, at det, der kan siges ved 2den Behandling, skal knytte sig til Lovforslagets enkelte Paragraffer og de foreliggende Vædringsforslag, hvorimod alle almindelige Betragtninger og Overvejelser høre hjemme ved 1ste Behandling eller i alt Fald ved 3dje Behandling.

Det ærede Medlem fremsatte en Ytring om en mulig Visen tilbage til Udvalget. Det er jo noget, som Forretningsordenen kender og hjemler, at man under en Sags Behandling kan foreslaa den viist tilbage til Udvalget. Der blev dog ikke stillet Forslag herom, og jeg tror heller ikke, det vilde være

til egentlig Nytte. Men maaste jeg maa gøre opmærksom paa, især da det ærede Medlem er nyt Medlem her, at naar man sidder inde med Betragtninger af Betydning som de, der her ere komne frem, men komne for silde, og naar man i det hele taget har noget virkeligt at sige, som Sagen burde nyde godt af, skal man, i Stedet for at gøre, hvad det ærede Medlem har gjort: holde Foredrag derom ved 2den Behandling, der ikke søre til noget, i Tide henvende sig til Udvalget, sætte sig i Forbindelse med det. Saa faar man hos de mest sagkyndige, som Tinget raader over, en moden Overvejelse, og saa kan der naas noget. Derimod er jeg bange for, at der ellers ikke naas noget, skønt jeg er vis paa, at Udvalget vil med god Vilje overveje alt, hvad der er sagt.

Judenrigsministeren (Fingerslev):

Med den ærede Ordfører (Rump) er jeg i alt væsentlig enig, og skal derfor kun gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad han udtalte. Han dvælede ved en Ytring, som jeg havde brugt ved 1ste Behandling, om denne Banes Betydning som Lokalbane eller gennemgaaende Bane. I hvilken Sammenhæng denne Ytring faldt, erindrer jeg ikke nøje, men den er vistnok brugt overfor et Medlem, der havde taget Ordet, og jeg tror den Gang at have sagt, at mulig kan en Ytring i den tidligere Betænkning misforstaaes. For at slaa fast min Opfattelse i den Henseende, som i øvrigt, tror jeg, er til en vis Grad anerkendt her, skønt den ogsaa er misforstaaet, skal jeg straks tillade mig at sige, at hovedsagelig ser jeg denne Banes Berettigelse som Statsbane deri, at den er en gennemgaaende Bane, og det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (Vunin), har ingenlunde Ret. Jeg tror, at man her maa faa en Statsbane — jeg skelner mellem Statsbaner og private Baner og vil vedblive at gøre det, saa længe jeg er Minister — og jeg tror, at man for en Statsbane skal søge at trekke Linien saa direkte som muligt, men at jeg skulde være en saadan en Fantast, at jeg skulde tænke paa at drage denne Linie med Trafikken mellem Berlin og Norge for Dje, vil jeg dog helst forvare mig imod. Derimod kan der af Hensyn til den indre Forbindelse være Grund til at lade denne Linie pege mod Sylland som en Forbindelsesbane mellem Sylland og Dolland—Falster. Men ingen skal tro, at jeg skulde have en saadan Plan at gøre den til en stor gennemgaaende Trafikbane. Jeg tror imidlertid nok, at naar man vil forsvare denne Bane som en vestjællandsk Stambane, er det rigtigt at trekke den saa nogenlunde direkte mellem